31993L0096

DIREKTIVA SVETA 93/96/EGS
z dne 29. oktobra 1993
o pravici do prebivanja za študente

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti drugega odstavka člena 7 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

v sodelovanju z Evropskim parlamentom ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker člen 3(c) Pogodbe določa, da dejavnosti Skupnosti vključujejo, kot to določa Pogodba, odpravo ovir prostega gibanja oseb med državami članicami;

ker člen 8a Pogodbe predvideva, da mora biti notranji trg vzpostavljen do 31. decembra 1992; ker notranji trg obsega območje brez notranjih meja, kjer je zagotovljen prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala v skladu z določbami Pogodbe;

ker, kot je odločilo Sodišče, člena 128 in 7 Pogodbe prepovedujeta kakršno koli diskriminacijo med državljani držav članic glede dostopa do poklicnega usposabljanja v Skupnosti; ker dostop državljana ene države članice do poklicnega usposabljanja v drugi državi članici za tega državljana pomeni pravico do prebivanja v tej drugi državi članici;

ker naj bi se za zagotovitev dostopa do poklicnega usposabljanja temu ustrezno določili pogoji, ki bodo omogočali učinkovito uresničevanje te pravice do prebivanja;

ker je pravica do prebivanja za študente del vrste medsebojno usklajenih ukrepov, katerih namen je spodbujati poklicno usposabljanje;

ker upravičenci do pravice do prebivanja ne smejo preveč obremenjevati javnih financ države članice gostiteljice;

ker ob sedanjem stanju prava Skupnosti, kot ga je vzpostavila sodna praksa Sodišča, pomoč, priznana študentom, ne spada v področje uporabe Pogodbe v smislu člena 7 Pogodbe;

ker se pravica do prebivanja lahko dejansko uresničuje samo, če je priznana tudi zakoncu in njunim vzdrževanim otrokom;

ker bi morala za upravičence te direktive veljati upravna ureditev, podobna tisti, določeni zlasti v Direktivi Sveta 68/360/EGS z dne 15. oktobra 1968 o odpravi omejitev gibanja in prebivanja v Skupnosti za delavce držav članic in za njihove družine ([4]) in v Direktivi Sveta 64/221/EGS z dne 25. februarja 1964 o uskladitvi posebnih ukrepov glede gibanja in prebivanja tujih državljanov, upravičenih na podlagi javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja ([5]);

ker ta direktiva ne velja za študente, katerih pravica do prebivanja se izvaja zgolj iz dejstva, da opravljajo ali so opravljali gospodarske dejavnosti ali so družinski člani delavca migranta;

([1]) UL C 166, 17.6.1993, str. 16.
([2]) UL C 225, 20.9.1993, str. 70 in UL C 315, 22.11.1993.
([3]) UL C 304, 10.11.1993, str. 1.
([4]) UL L 257, 19.10.1968, str. 13. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1985.
([5]) UL 56, 4.4.1964, str. 850/64.

ker je Sodišče s sodbo z dne 7. julija 1992 v primeru C-295/90 razveljavilo Direktivo Sveta 90/366/EGS z dne 28. junija 1990 o pravici študentov do prebivanja ([1]), hkrati pa je ohranilo učinke razveljavljene Direktive do začetka veljavnosti direktive, sprejete na primerni pravni podlagi;

ker naj bi se učinki Direktive 90/366/EGS ohranili v času do 31. decembra 1993, ko morajo države članice sprejeti zakonodajo in upravne predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo,

SPREJEL TO DIREKTIVO:

Člen 1

Da se določi pogoje za lažje uresničevanje pravice do prebivanja in zato, da se zajamči dostop do poklicnega usposabljanja brez razlikovanja za državljana države članice, ki je bil sprejet na poklicno usposabljanje v drugi državi članici, države članice priznajo pravico do prebivanja vsakemu študentu, ki je državljan države članice in nima te pravice po drugih določbah prava Skupnosti, in za študentovega zakonca ter njune vzdrževane otroke, če študent s pomočjo izjave ali takih alternativnih sredstev, kot jih izbere in so najmanj enakovredna, zagotovi ustreznemu državnemu organu, da ima zadostna sredstva, da med prebivanjem ne bo obremenjeval sistema socialne pomoči države članice gostiteljice; pod pogojem, da je študent vpisan na priznanem izobraževalnem zavodu z glavnim namenom poklicnega izobraževanja in da je z zdravstvenim zavarovanjem zavarovan za vsa tveganja v državi članici.

Člen 2

1. Pravica do prebivanja se omeji na trajanje izobraževanja.

Pravica do prebivanja se dokazuje z izdajo potrdila, „dovoljenja za prebivanje za državljana države članice EGS“, veljavnost katerega je lahko omejena na trajanje izobraževanja ali na eno leto, kadar traja izobraževanje dlje; v slednjem primeru se podaljša vsako leto. Če družinski član nima državljanstva države članice, se mu izda dokument o prebivanju z enako veljavnostjo, kot jo ima dokument, izdan državljanu, od katerega je pravica družinskega člana izvedena.

Zaradi izdaje dovoljenja za prebivanje ali dokumenta o prebivanju lahko država članica zahteva le, da prosilec predloži veljavno osebno izkaznico ali potni list in dokazilo, da izpolnjuje v členu 1 navedene pogoje.

2. Členi 2, 3 in 9 Direktive 68/360/EGS se smiselno uporabljajo za upravičence te direktive.

Zakonec in vzdrževani otroci državljana države članice, upravičeni do pravice do prebivanja na ozemlju države članice, imajo pravico do zaposlitve ali samozaposlitve kjer koli na ozemlju te države članice, tudi če niso državljani katere koli države članice.

Države članice ne smejo odstopati od določb te direktive, razen iz razlogov javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja; v takem primeru se uporabljajo členi 2 do 9 Direktive 64/221/EGS.

Člen 3

Ta direktiva za študente, ki uživajo pravico do prebivanja, ne vzpostavlja nobene pravice do plačila vzdrževalnine s strani države članice gostiteljice.

Člen 4

Pravica do prebivanja traja, dokler upravičenci izpolnjujejo pogoje, določene v členu 1.

Člen 5

Komisija najpozneje tri leta po začetku izvajanja te direktive, nato pa v triletnih presledkih, sestavi poročilo o izvajanju te direktive in ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

Komisija posebno pozornost posveti morebitnim težavam, ki jih v državah članicah utegne povzročiti uresničevanje člena 1; po potrebi Svetu predloži predloge, da bi se te težave odpravile.

Člen 6

Države članice najpozneje do 31. decembra 1993 sprejmejo potrebne zakone in druge predpise, potrebne za izvajanje te direktive. O tem takoj obvestijo Komisijo.

V obdobju pred tem datumom velja Direktiva 90/366/EGS.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 7

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 29. oktobra 1993

Za Svet

Predsednik

R. URBAIN

([1]) UL L 180. 13.7.1990. str. 30.